

Η αμαρτία του γέρο Αυγουστίνου

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#)

Η αμαρτία του γέρο Αυγουστίνου

Ἡ ἀμαρτία τοῦ γέρο Αὐγουστίνου. Θαύματα καί ἀποκαλύψεις ἀπό τή Θεία Λειτουργία

Ένας ευλογημένος αγιορείτης μοναχός, ο γερο-Αυγουστίνος ο Ρώσος (1882-1965), ήταν πολύ ενάρετος, πολύ ταπεινός και πολύ αγωνιστής.

Κάποτε παρουσιάστηκε ο διάβολος μέσα στο κελί του σαν σκύλος φοβερός. Πετούσε φωτιές από το στόμα και όρμησε πάνω στο γέροντα για να τον πνίξει, επειδή, όπως του είπε, καιγόταν από τις προσευχές του.

Ο γερο-Αυγουστίνος τον άρπαξε και τον πέταξε στον τοίχο φωνάζοντας:

- Κακέ διάβoλε, γιατί πολεμάς τα πλάσματα του Θεού;

Ο διάβολος, κατατρομαγμένος απ' την αναπάντεχη υποδοχή, έγινε άφαντος. Ὑστερα όμως ο αγαθότατος και απλούστατος γέροντας είχε τύψεις, επειδή... χτύπησε το διάβολο! Περίμενε με αγωνία πότε να φωτίσει, για να πάει στον πνευματικό του να εξομολογηθεί το «αμάρτημά» του.

Πραγματικά, μόλις φώτισε πήγε στην Προβάτα (μιάμιση ώρα απόσταση από το κελί του), όπου ήταν ο πνευματικός του, και εξομολογήθηκε. «Ο πνευματικός μου όμως ήταν πολύ συγκαταβατικός», διηγόταν αργότερα ο γέροντας, «και δεν μου έβαλε κανένα κανόνα, αλλά μου είπε να κοινωνήσω. Εγώ, από τη χαρά μου, όλη τη νύχτα έκανα κομποσκοίνι, και μετά πήγα στη θεία λειτουργία και κοινωνήσα.

«Όταν ο παπάς έβαζε την αγία λαβίδα στο στόμα μου, είδα στην αγία Κοινωνία κομμάτι κρέας και αίμα! Και τη μασούσα για να την καταπιώ! Παράλληλα ένιωθα και μια μεγάλη αγαλλίαση, που δεν μπορούσα να την αντέξω. Από τα μάτια μου έτρεχαν γλυκά δάκρυα, και το κεφάλι μου φώτιζε σαν λάμπα. Έφυγα γρήγορα για να μη με δουν οι πατέρες, και την ευχαριστία για τη θεία μετάληψη τη διάβασα μόνος μου στο κελί μου».